«Σας παρακαλώ λοιπόν εγώ , ο δέσμιος εν Κυρίω, να περιπατήσητε ως της προσκλήσεως καθ'ην προσεκλήθητε, μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και πραότητος, μετά μακροθυμίας, υποφέροντες αλλήλους εν αγάπη, σπουδάζοντες να διατηρήτε την ενότητα του Πνεύματος δια του συνδέσμου της ειρήνης…Και αυτός έδωκεν άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτας, άλλους δε ευαγγελιστάς, άλλους δε ποιμένας και διδασκάλους, προς την τελειοποίησιν των αγίων, δια το έργον της διακονίας, δια την οικοδομήν του σώ ματος του Χριστού εωσού καταντήσωμεν πάντες εις την ενότητα της πίστεως, και της επιγνώ σεως του Υιού του Θεού, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώ ματος του Χριστού…»
(Εφεσίους,δ΄:1-3,11-13)

Ο Κύριος Ιησούς είχε αναγγείλει προς τους μαθητές του για την επαγγελία του Αγίου Πνεύματος: «Και ιδού, εγώ αποστέλλω την επαγγελία του Πατρός μου εφ' υμάς σεις δε καθήσατε εν τη πόλει Ιερουσαλήμ, εωσού ενδυθήτε δύναμιν εξ ύψους»
(Λουκάς, κδ΄:49). Η επαγγελία του Πνεύματος του Αγίου έλαβε χώ ρα την ημέρα της Πεντηκοστής:
**«Και ότε ήλθεν η ημέρα της Πεντηκοστής, ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν εν τω αυτώ τόπω. Και εξαίφνης έγεινεν ήχος εκ του ουρανού ως ανέμου βιαίως φερομένου, και εγέμισεν όλον τον οίκον όπου ήσαν καθήμενοι. Και εφάνησαν εις αυτούς διαμεριζόμεναι γλώ σσαι ως πυρός, και εκάθισεν επί ένα έκαστον αυτώ ν. Και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου, και ήρχισαν να λαλώ σι ξένας γλώ σσας, καθώ ς το Πνεύμα έδιδεν εις αυτούς να λαλώ σιν» **
Πράξεις,β΄:1-4).

Το Άγιο Πνεύμα διδάσκει και υπενθυμίζει τα λόγια του Κυρίου στους πιστούς, ελέγχει τον κόσμο, μαρτυρεί για τον Χριστό και Τον δοξάζει. Διαβάζουμε σχετικά:
«Ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον, το οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί μου, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα, και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς» (Ιωάννης,ιδ΄:26),
«Όταν όμως έλθη ο Παράκλητος, τον οποίον εγώ θέλω πέμψει προς εσάς παρά του Πατρός, το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον εκπορεύεται παρά του Πατρός, εκείνος θέλει μαρτυρήσει περί εμού. Αλλά και εσείς μαρτυρείτε, διότι απ' αρχής μετ' εμού είσθε» (Ιωάννης,ιε΄:26-27),
«Εγώ όμως την αλήθειαν σας λέγω συμφέρει εις εσάς να απέλθω

εγώ διότι, εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεί προς εσάς αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς. Και ελθώ ν εκείνος θέλει ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας, και περί δικαιοσύνης, και περί κρίσεως » (Ιωάννης,ιϛ΄:7,8),
«όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν διότι δεν θέλει λαλήσει αφ' εαυτού, αλλ' όσα ακούση θέλει λαλήσει, και θέλει αναγγείλει τα μέλλοντα. Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει, και αναγγείλει προς εσάς» (Ιωάννης,ιϛ΄:13-14).

Επί πλέον το Άγιο Πνεύμα δίνει χαρίσματα στους αναγεννημένους πιστούς: «Δίδεται δε εις έκαστον η φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον. Διότι εις άλλον μεν δίδεται δια του Πνεύματος λόγος σοφίας, εις άλλον δε λόγος γνώ σεως, κατά το αυτό Πνεύμα εις άλλον δε πίστις, δια του αυτού Πνεύματος εις άλλον δε χαρίσματα ιαμάτων, δια του αυτού Πνεύματος εις άλλον δε ενέργειαι θαυμάτων, εις άλλον δε προφητεία, εις άλλον δε διακρίσεις πνευμάτων, εις άλλον δε είδη γλωσσώ ν, εις άλλον δε ερμηνεία γλωσσώ ν πάντα δε ταύτα ενηργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διανέμον ιδία εις έκαστον καθώ ς θέλει» (Α΄ Κορινθίους, ιβ΄:4-11).
Όσο φορά την διατήρηση της ενότητας του Πνεύματος λέμε ότι αυτή είναι αποτέλεσμα της σχετικής σπουδής των πιστώ ν κάθε εκκλησίας, σύμφωνα με το γραμμένο: «σπουδάζοντες να διατηρήτε την ενότητα του Πνεύματος δια του συνδέσμου της ειρήνης» (Εφεσίους, δ΄:3).

Η ενότητα του κάθε πιστού με το Άγιο Πνεύμα επιτυγχάνεται όταν ο αναγεννημένος πιστός φροντίζει καθημερινά να πληρώ νεται με Αυτό στην προσευχή και αποδεικνύεται από την ύπαρξη του καρπού Του στη ζωή του. Διαβάζουμε σχετικά: «Και μη μεθύσκεσθε με οίνον, εις τον οποίον είναι ασωτία αλλά πληρούσθε διά του Πνεύματος, λαλούντες μεταξύ σας με ψαλμούς και ύμνους και ωδάς πνευματικάς, άδοντες και ψάλλοντες εν τη καρδία υμώ ν εις τον Κύριον, ευχαριστούντες πάντοτε υπέρ πάντων εις τον Θεόν και Πατέρα εν ονόματι του Κυρίου ημώ ν Ιησού Χριστού, υποτασσόμενοι εις αλλήλους εν φόβω Θεού.» (Εφεσίους,ε΄:18-21), «ο δε καρπός του πνεύματος εστίν αγάπη χαρά ειρήνη μακροθυμία χρηστότης αγαθωσύνη πίστις πραότης εγκράτεια» (Γαλάτας, ε΄:22,23). Όπως βλέπουμε η ειρήνη που αποτελεί τον σύνδεσμο για την ενότητα του Πνεύματος, είναι στοιχείο του καρπού του Αγίου Πνεύματος. Οπότε είναι αυτονόητο ότι η ενότητα του

Πνεύματος στη ζωή του πιστού, είναι ασυμβίβαστη με διαπληκτισμούς, λογομαχίες και έριδες.

Αν δεν υπάρχει αυτή η πνευματική σπουδή εκ μέρους του πιστού, το Άγιο Πνεύμα λυπάται και η ενότητα του Πνεύματος κινδυνεύει να χαθεί. Γι' αυτό ο λόγος του Θεού συμβουλεύει : «Και μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιο του Θεού, με το οποίον εσφραγίσθητε δια την ημέραν της απολυτρώ σεως»
(Εφεσίους,δ' :30),
«Πάντοτε χαίρετε, αδιαλείπτως προσεύχεσθε, κατά πάντα ευχαριστείτε διότι τούτο είναι το θέλημα του Θεού προς εσάς εν Χριστώ Ιησού.Το Πνεύμα μη σβύνετε,προφητείας μη εξουθενείτε. Πάντα δοκιμάζετε, το καλόν κατέχετε από παντός είδους κακού απέχεσθε.»
(Α' Θεσσαλον.,ε' :19-23)

Όσο αφορά την ενότητα της πίστεως αυτή έχει να κάνει με το να λένε όλοι οι πιστοί το ίδιο, να μη είναι σχίσματα μεταξύ τους, αλλά να είναι εντελώ ς ενωμένοι έχοντας το ίδιο πνεύμα και την ίδια γνώ μη(Α' Κορινθ., α' :10) και γενικά 'να φρονώ σι το αυτό εν Κυρίω'(Φιλιπ.,δ' :2)
Η ύπαρξη πάρα πολλώ ν χριστιανικώ ν δογμάτων φανερώ νει ότι η ενότητα της πίστεως είναι πολύ δύσκολος στόχος. Πάντως όπως προαναφέραμε (Εφεσίους,δ' :11-13), ο Κύριος Ιησούς έδωσε τις πέντε διακονίες στην εκκλησία 'εωσού καταντήσωμεν πάντες εις την ενότητα της πίστεως, και της επιγνώ σεως του Υιού του Θεού' . Η ενότητα συνεπώ ς της πίστεως επιτυγχάνεται μέσω αυτώ ν των διακονιώ ν που ο Κύριος έθεσε στην Εκκλησία Του. Γι' αυτό κάθε αναγεννημένος χριστιανός που θέλει να επιτύχει αυτό τον δύσκολο στόχο, είναι απαραίτητο να προσεύχεται ώ στε Ο Κύριος να του συνιστά αυτούς τους οποίους Αυτός έθεσε, έχοντας υπόψη ότι 'δεν είναι δόκιμος όστις συνιστά αυτός εαυτόν, αλλ' εκείνος τον οποίον ο Κύριος συνιστά'
(Β' Κορινθ., ι' :17). Βέβαια όπως συμβαίνει και σε ένα καλό σχολείο, η πρόοδος ενός μαθητή δεν εξαρτάται μόνο από το πόσο καλοί είναι οι δάσκαλοί και από τις μεθόδους διδασκαλίας, αλλά και από την προσωπική επιμέλεια του μαθητή.Έτσι ο συνδυασμός του έργου των διακονιώ ν και ο προσωπικός πνευματικός αγώ νας του καθενός μας θα οδηγήσει στο
'να μη είμεθα πλέον νήπιοι, κυματιζόμενοι και περιφερόμενοι με πάντα

άνεμον της διδασκαλίας, δια της δολιότητος των ανθρώ πων, δια της πανουργίας εις το μεθοδεύεσθαι την πλάνην αλλά αληθεύοντες εις την αγάπην, να αυξήσωμεν εις αυτόν κατά πάντα, όστις είναι η κεφαλή, ο Χριστός εξ ου παν το σώ μα συναρμολογούμενον και συνδεόμενον δια πάσης συναφείας των συνεργούντων μελώ ν, κατά την ανάλογον ενέργειαν ενός εκάστου μέρους, κάμνει την αύξησιν του σώ ματος, προς οικοδομήν εαυτού, εν αγάπη»
(Εφεσ.,δ΄:14-16).

Συνοψίζοντας λέμε ότι όταν σε μια εκκλησία του Χριστού, πρώ τα οι προϊστάμενοι έχουν σκοπό και στόχο να διοικούνται από το Άγιο Πνεύμα, να ορθοτομούν την υγιαίνουσα διδασκαλία του Ευαγγελίου και να ορθοποδούν σ' αυτή και στη συνέχεια ομοίως όλοι οι πιστοί να επιμελούνται την πνευματική τους αύξηση (σύμφωνα με τα προαναφερθέντα), τότε ο Κύριος Ιησούς θα κάνει θαυμαστή αύξηση σ' αυτή την εκκλησία, διότι θα αποτελεί ένα υγιές κομμάτι του σώ ματός Του και σίγουρα σ' αυτούς τους πιστούς θα υπάρχει η ενότητα του Πνεύματος και η ενότητα της πίστεως στο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Αμήν!